

Kl. 11:57

Birgitte Josefsen (V):

Tak for det. Nu ved jeg ikke, hvor meget eller hvor lidt tid SF bruger på at sætte fokus på psykiatrien. Jeg kan sige, at vi i Venstre bruger ret meget tid på det, så meget, at vi for 1½ år siden lancerede et psykiatrioplæg med nogle gode forslag til, hvordan man kunne forbedre forholdene. Og i den sammenhæng har jeg faktisk haft den fornøjelse at besøge nogle af de lande, som SF's ordfører henviser til.

Så jeg vil bare spørge, om ordføreren ikke er enig i, at man ikke alene kan se på, hvordan tvang håndteres i de forskellige lande. For det, der sker i de lande, der bliver refereret til, er jo sådan set, at man glemmer at tage sig af de allerallermest syge; de lever meget, meget skjult og meget, meget langt væk fra de psykiatriske tilbud. Så der kan det jo siges, at man sådan set gør mere skade end gavn. Så det, vi skal have fokus på, er jo, at vi har nogle behandlingstilbud, så vi hjælper de allerallersværest syge, men at man så i det psykiatriske system får taget ordentlig hånd om den koordinering, der skal være. Det var sådan set det, alle partier var enige om, da vi reviderede psykiatriloven sidst. Så jeg er meget, meget glad for, at der i Folketinget er en samhörighed, hvad angår de her problemstillinger, jo netop vist ved, at man var enige, da man reviderede psykiatriloven sidst. Og jeg håber da, at SF's ordfører er bekendt med, at SF er med i vedtagelserne af revisionen af den sidste psykiatrilov.

Kl. 11:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:58

Özlem Sara Cekic (SF):

Altså, jeg synes ikke, det gavner sagen, at vi står her og fortæller hinanden om, hvor mange minutter og dage, og hvor mange papirer vi har skrevet i vores diverse partiprogrammer. Det kan godt være, at Venstre synes, at de har skrevet en del papirer, men jeg kan så, både som den, der har arbejdet i psykiatrien, og på vegne af de pårørende, sige: Det har ikke den største gavn, og det har ikke den største effekt. Og derfor kunne jeg jo godt sige: Kom igen, venner.

Men når ordføreren nu står her og fortæller, at der faktisk er nogle af de der lande, hvor det ikke virker, vil jeg gerne lige henvise til Trieste. For der er en faktisk fejl. Trieste dækker 240.000 indbyggere. I 2004 havde de ingen retspsykiatriske patienter, ingen bæltefikseringer, ingen

tvangsindlagte. I fængslerne havde de 40 personer med psykiske problemer, som fik støtte fra det psykiatriske system, men ingen af dem havde en behandlingsdom.

Det kan da ikke være rigtigt. Vi bliver ved med at sige, at vi i Danmark er de bedste, og lukker øjnene og vil ikke kigge fremad. Der er nogle af de her lande, der gør det. Lad os anerkende det, lad os tage det til os, og lad os bruge det, så vi på den måde kan gøre gavn for de sindslidende.

Kl. 12:00

Formanden:

Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 12:00

Birgitte Josefsen (V):

Nu tror jeg ikke, vi skal til at stå og slå hinanden oven i hovedet med, hvor lang tid vi har arbejdet i psykiatrien, for jeg kan sige, at jeg har været der en menneskealder, så jeg kender sådan set godt psykiatrien indefra.

Når vi så sammenligner med de lande, der bliver henvist til, kan vi se, at der jo er mange måder at definere psykiatriske patienter på. For det, der sker, er jo, at der er nogle lande, hvor man simpelt hen putter de psykiatriske patienter ind i fængslerne i stedet for på de psykiatriske sygehuse eller institutioner, og jeg ved ikke rigtig, om det er den bedste løsning. Så derfor synes jeg, at man skal passe meget, meget på, hvad det er, man sammenligner med.

Kl. 12:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 12:00

Özlem Sara Cekic (SF):

Altså, det her er jo ikke noget nyt. Det er jo ikke første gang, vi hører regeringen forkaste al viden, og det hører vi også nu. Lad os se bort fra de udenlandske erfaringer, lad os kigge indad.

Der er den usædvanlige, der er kommet frem i forhold til anvendelse af tvang. En patient bliver låst inde på sit værelse på en psykiatrisk afdeling i flere måneder. Altså, er det værdigt? Er det en måde at behandle et andet menneske på, uanset hvad det andet menneske fejler, at man kan få sig selv til at låse et andet menneske inde i sit eget værelse? Det er jo sådan nogle ting, vi er nødt til at forholde os til, i stedet for at stå her og sige: Jamen den viden kan jeg ikke bruge, for den passer ikke lige i min optik. Og man kan spørge: Er der efterhånden overhovedet noget viden, som regeringen synes man kan bruge?